

I ?roda Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (?k 11,29-32): A gdy t?umy si? gromadzi?y, zacz?? mówi?: «To plemi? jest plemieniem przewrotnym. ??da znaku, ale ?aden znak nie b?dzie mu dany, prócz znaku Jonasza. Jak bowiem Jonasz by? znakiem dla mieszka?ców Niniwy, tak b?dzie Syn Cz?owieczy dla tego plemienia. Królowa z Po?udnia powstanie na s?dzie przeciw ludziom tego plemienia i pot?pi ich; poniewa? ona przyby?a z kra?ców ziemi s?ucha? m?dro?ci Salomona, a oto tu jest co? wi?cej ni? Salomon. Ludzie z Niniwy powstan? na s?dzie przeciw temu plemieniu i pot?pi? je; poniewa? oni dzi?ki nawo?ywaniu Jonasza si? nawrócili, a oto tu jest co? wi?cej ni? Jonasz».

«Jak bowiem Jonasz by? znakiem dla mieszka?ców Niniwy, tak b?dzie Syn Cz?owieczy dla tego plemienia»

Fr. Roger J. LANDRY

(Hyannis, Massachusetts, Stany Zjednoczone)

Dzisiaj, Jezus mówi nam, ?e znakiem, który da “plemieniu przewrotnemu” b?dzie On sam, tak jak “znak Jonasza” (cf. ?k 11,30). W ten sam sposób, w jaki Jonasz pozwoli?, by wyrzucono go za burt? aby uspokoi? burz?, która grozi?a zatopieniem ich —i tak ocali? ?ycie za?ogi— w ten sam sposób Jezus pozwoli?, by wyrzucono go za burt?, by uspokoi? burze grzechu, które zagra?aj? naszym ?yciom. I w ten sam sposób, w jaki Jonasz sp?dzi? trzy dni w brzuchu wieloryba zanim ten go wyrzuci? ?ywego i zdrowego na ziemi?, tak Jezus sp?dzi? trzy dni w otch?ani ziemi zanim opu?ci? grób (cf. Mt 12,40).

Znak, który Jezus da “przewrotnym” z ka?dego pokolenia, jest jego ?mier? i zmartwychwstanie. Jego ?mier?, dobrowolnie zaakceptowana, jest znakiem niewiarygodnej mi?o?ci Boga do nas: Jezus da? swoje ?ycie, aby ocali? nasze. I Jego powstanie z martwych jest znakiem Jego boskiej mocy. Mowa o znaku najmocniejszym i najbardziej wzruszaj?cym, jaki zosta? kiedykolwiek dany.

Ale co więcej, Jezus jest też znakiem Jonasza w innym znaczeniu. Jonasz był ikoną i symbolem nawrócenia. Gdy w swoim nawoływaniu, że «jeszcze czterdzieści dni, a Niniwa zostanie zburzona» (Jon 3,4) ostrzega pogańskich mieszkańców Niniwy, oni się nawracają, bo wszyscy —od króla po dzieci i zwierzęta— przykrywają się pokornym i posypują popiołem. Podczas tych czterdziestu dni Wielkiego Postu, mamy kogoś «o wiele większego niż Jonasz» (cf. Łk 11,32) głoszącego nawrócenie nam wszystkim: samego Jezusa. Dlatego nasze nawrócenie powinno być tak samo wyczerpujące.

«Bo Jonasz był sędzią», pisze Jan Chryzostom w osobie Jezusa Chrystusa, «ale ja jestem Mistrzem; i on był wyrzucony przez wieloryba, ale ja powstałem z martwych; i on głosił zniszczenie, a ja przyszedłem głosić Dobrą Nowinę i Królestwo».

W ubiegłym tygodniu, w Rodzaju Popielcowych, posypaliśmy się popiołem, i każdy z nas wysłuchał słów pierwszej homilii Chrystusa, «Nawróć się i wierz w Ewangelię» (cf. Mk 1,15). Pytanie, które musimy sobie postawić brzmi: — Odpowiedzieliśmy już z głębiną nawróceniem jak mieszkańcy Niniwy i przyjęliśmy tę Ewangelię?